

אחד יודע זאת בוודאות: גבריאל בוזגלו עצמו.

ברשת

של גרושה

דומה כי איש אינו יודע שפרשת גבריאל בוזגלו יותר סבוכה מכפי שהיא מצטיירת בכרוניקה העיתונאית. הנשי פכת בימים אלה כמים. בכאב ובגילויי-לב מדהים מספר האב כי דבר הבריחה שהי פיע על ההורים יותר מכל: „מרים, אשתי, היא חולה מאד. שלוש פעמים נותחה בי כלייתה, והרופאים קבעו כי כלית אחת כימעט פסקה לתפקד.“ לדברי האב היה זה אחד הגורמים שהשפיעו על גבריאל בוזגלו להתדרדר.

אלא שאת עיקר האשם תולה כספי בי שתי סיבות: האחת — התדרדרות מיכאל, אחיו של גבריאל; והשניה — אהובתו של גבריאל, שלדברי האב השפעתה עליו הייתה חזקה ביותר.

„מרדכי, בני הבכור (היום הוא בן 25, נשוי ואב לשניים, שחזר למוטב) התחיל להתדרדר. לא מצאתי לו פיתרון, והמישי טרה הכניסה אותו למוסד סגור. גברי התחיל להתדרדר בעיקבותיו. כשהגיע לי גילה-גיוס, נכנס גבריאל לדירת אחיו ברעננה. הזדמנתי לשם וראיתי אותו בחור רה קצת יותר מבוגרת ממנו. התברר לי שהיא גרושה, אם לבת — אמה ערביה ואביה שיכור. פניתי לעזרה לשכן שלי, סמל בבית-סוהר בית-ליד. אחרי שהרחקתי מגברי את הנשק, הוא הסכים להתערב. „אבל הבחורה כבר תפסה אותו ברשת. הוא לא חזר עוד לצבא. עד שפוטר והמי שיך לחיות איתה. כל הסברי, שהבחורה הזאת הורסת אותו, לא הועילו. גם קצין נים בכירים במיטרה טענו בפניי שהסיבה היחידה שהפילה את גברי היא הבחורה. פעם, בפורים, נכנס גבריאל אליה הביתה, והיא דרשה ממנו שיביא מתנות

שניים נתפסו,

השאר נרדפים

על-ידי מישמרות

מישמרה (משמאל)

ברחבי הארץ.

צוות „העולם

הזה" יצא

השבוע לדאין

את מישפחותיהם

בן הם התדרדרו

לילדתה. „אין לי כסף. איך אביא מתנות? ענה לה. ואז דרשה ממנו לגנוב. וכך זה התחיל.“

מדברי האב ניכר שהוא עושה הכל למען ילדיו. „את מיכאל הצלחתי להור ציא מהבוקר, והוא היום מסודר בחיים. את היריה שהייתה לי מכרתי ב־400 אלף לירות, ומוזה נתתי לבני הבכור. עכשיו אני מנסה לסדר עסק גם לגברי. אך איני יודע מה יקרה עכשיו, לאחר שברח. עורכי הדין, שהגן על גבריאל במישפט, תבע אותי לדון על התשלומים. בסוף הסתדרנו, ועד היום מנכים לי בכל חודש 500 ל"י מהמשכורת.“

ליבו של מיכאל כספי מר עליו. הוא כבר פנה לראשיהממשלה, לנשיא-המדינה ולשר-הפנים. בבקשה לבדיקה חוזרת. הוא בטוח שהמיספר הרב של שנות-מאסר אינו מגיע לבנו על הפשעים שביצע. „מב קש מכבודך לאשר לי בקשתי זאת, לפני שחלילה יקרה אסון לבני, וכל זמן שניתן להצילו, אחרי שיוברר לכבודך הכל.“ כתב כספי לנשיא לפני כחודש.

השבוע דיבר כספי בעייפות: „כחורה אין לי יותר כוח, אין לי אמצעים. אני ממורמר גם על המיטרה. רק עכשיו באים ומתעניינים. מדוע כל השנים הללו לא חיפשו באמת לעזור למישפחה, ורק עכשיו כולם מתעוררים? תראה, אתמול נכנסו לבנו לעסק עם אקדח שלוף, ועצרו את הילדים שלי לחקירה. מה פיתאום? אילו הייתי יודע איפה הוא היום, הייתי עושה לי כנפיים וטס אליו. הוא לא רוצה ואינו אנס. הוא בחור שהסתבך!“

נער חרוץ

ושקדן

אמו שר טיכמי קיש, השופט למאסר עולם באשמת השתתפות ברצח הרי אסיר יפת נגר, בכלא שאטה, נאלצה לגדל את שני בניה לבדה. האשה נמוכת-הקור מה בת ה־55, בעלת השיער הקצר והרי מתולתל, התגושה מבעלה, רוברט. לפני 15 שנה. כדי לפרנס את טומי, שהוא

ביותר במדינה, היתה לבוזגלו הנסיון הרביעי: האם ידע עליה מראש? אביו משוכנע. כי גבריאל נדחף למעשה ברגע האחרון על-ידי חבריו לכלא. במכתב מנוסח היטב ששלח בוזגלו לאחותו, מלי כה, ימים ספורים לפני הבריחה, כתב: „אין מקום לדאגה. את יודעת שצריך להתמודד בחיים בטוב וברע. זו המציאות, ואני מקבל אותה כמות שהיא. על כל השלכותיה ומיגרעותיה.“

ואילו לאביו כתב: „אבא יקר, אל לך לשים לב יותר על המידה. חיה את החיים באהבה ובסבלנות. כך הם החיים, צריכים פשוט להתמודד, וברוך השם, עימנו הכוח להתמודד.“

האם יש בבשורות תמימות אלה לרמז „איני מוותר ואני מנסה לברוח“? רק אדם

שנים ניצל חוסר עירנות של שוטרים, בתחנת ראשון-לציון, נמלט ונתפס כעבור שבועיים. הוא הספיק לשבת בכלא שישה שבועות בלבד, ושוב ניסה להימלט — הפעם ממיגרש-החניה שליד היכל-המישי — פט בתל-אביב. ביחד עם שלושה מחבריו הדף את השוטרים, טיפס על חומת-הבטון הגבוהה ונמלט. הוא נלכד אחרי דקות אחדות.

בדצמבר 1975 ניסה לברוח שוב, הפעם מכלא כפר-ייבנה, שבו היה עצור עד תום מישפטו. במשך כמה ימים ניסר שני מורי טות בסורג חלון תאו, וזינק לשטח שבין מיבנה הכלא לגדר. זקיף הבחין בו, ותוך כמה דקות נתפס גבריאל בוזגלו והועבר לתא-יחיד.

הבריחה מכלא רמלה, „הכלא השמור

אי רוצה לפנות דרך העולם הזה? גל בני, גבריאל בוזגלו, ולומר לו: גבריאל, בוא לעזרת הורייך. מטרננו לרי את אותך בינינו, והכל יבוא על כנו. אנחנו רוצים לראות אותך ופוחדים שי יפגעו בך. אני לא נגד החוק!“

כך, בשפה מליצית ונרגשת, פנה לבנו מיכאל כספי, יהודי כסוף-שיער ומלאי חרדה, אביו של אחד האסירים הנמלטים מכלא רמלה, אשתו, מרים, לא נמצאה באותה עת בדירתם בנתניה. שילשום נשי לחה לקרובים בבאר-שבע, אחרי שלא יכל לה עוד לעמוד במתח ונתקפה בהתמוטטות-עצבים. „כבר פחדתי שהיא תלך לי.“ קונן האב, „שלחת אותה לקרובים. לפחות שכל הנטל הזה יהיה עלי.“

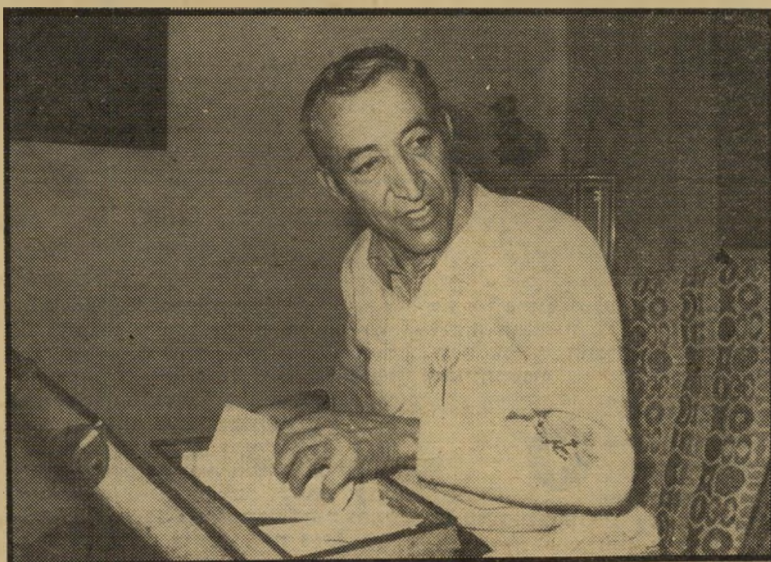
לעג הגורל: כדי להתברר על בריחת בנם היו צריכים בני מישפחת כספי (בני זגלו) להגיע לכלא רמלה. לגמרי במיקרה הזומנו עוד קודם לכן על-ידי חזית, העור בדת הסוציאלית בכלא. לבקר את בן מישפחתם. כשהגיעו ציפתה להם הפתעה: אחרי שהמתינו אצל יומנאי הכלא יצאה אליהם העובדת הסוציאלית, ובפיה שתי מילים: „לא שמעתם?“ מרים כספי נרתעה בבהלה לאחור, אך העובדת הסוציאלית הרגיעה אותה ורק אמרה: „היתה הלילה בריחה מהכלא. גם גבריאל ברח.“

הבריחה

הרביעית

חבית-הבגדים שהביאה האם לבנה נותרה בפינה כמיוממת. „מרבוב הלם נשארו תקועים במקום.“ סיפר האב, עור בד ותיק בתעשייה הצבאית, „מה פתאום הוא יברח דווקא עכשיו? הוא יודע שאנחנו מכינים לו הכל. לקראת היום שבו ישתחרר! דירה, עסק, הכל! אני יודע שהוא מחפש לצאת מהכלא. אבל לא מחפש לברוח!“

אין זו הבריחה הראשונה של גבריאל בוזגלו. הצעיר, שהורשע בביצוע מעשי שוד, הודיע כי אין בכוונתו לרצות את 18 שנות-המאסר שהוטלו עליו. לפני שלוש

אביו של גבריאל בוזגלו
„בוא לעזרת הורייך!“